

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 13C/47/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1209202047
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Korčeková
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2015:1209202047.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Korčekovou v právnej veci navrhovateľa: F. H. G., Z. XX.XX.XXXX, B. I. XX, B., proti odporcom: 1. Sloboda zvierat, občianske združenie, Mlynské Nivy 37, Bratislava, zastúpenému advokátom Mgr. Rastislavom Munkom, PhD., Podpriehradná 3, Bratislava, 2. Hlavné mesto SR Bratislava, Primaciálne nám. 1, Bratislava, 3. Ministerstvo vnútra SR, Pribinova 2, Bratislava, 4. Okresná prokuratúra Bratislava II, Kvetná 13, Bratislava, 5. Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Odporcom v 1. až 5. rade sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným na súde dňa 11.10.2005 sa domáhal navrhovateľ vydania 33 psov a zaplatenia náhrady škody vo výške 1.000.000,-Sk. Navrhovateľ neskôr uviedol, že sa domáha náhrady škody vo výške 3.000.000,- eur, zároveň však uviedol, že sa nejedná o zmenu petitu návrhu (na informatívnom výsluchu dňa 18.9.2009. Navrhovateľ podmieňoval zmenu návrhu dozvedením sa o tom, čo sa stalo so psami s tým, že následne oznámi, čo žaluje. Dovtedy nech platí pôvodný návrh o zaplatenie 1.000.00,- Sk. Preto súd konal o pôvodnom návrhu.

Navrhovateľ uviedol, že dňa 8.2.2005 odporca v 1. rade násilne prekonal prekážku zámkov v záhrade navrhovateľa na Q. R.. V. B. a odchytil psov navrhovateľa potom, čo deň predtým, dňa 7.2.2005, urobil to isté v byte navrhovateľa na Š. R.. XX V. B. (celkom 33 psov), čím emocionálne a negatívne zasiahol do života navrhovateľa a jeho psov. Psov následne uschoval na neznámom mieste. Na výzvy na vrátenie psov do domáceho prostredia odporca v 1. rade neodpovedal. Navrhovateľ dňa 4.2.2005 podpísal s Panonia Motion Pictures Inc., USA zmluvu o prevode vlastníctva 33 psov na túto spoločnosť. Navrhovateľ uviedol, že si uplatňuje náhradu škody vo výške 1.000.000,- Sk za oneskorený vývoz týchto psov spoločnosti Panonia Motion Pictures Inc., USA, ktorá bude reverzom uplatňovať odškodnenie za týranie psov v nevyhovujúcich podmienkach útulku a ich umelé odlúčenie od ich skutočného domova a za prípadné straty a úklady. Navrhovateľ poukazoval na zák. č. 58/1969 Zb. resp. zák. č. 514/2003 Z. z.

Návrh pôvodne smeroval iba voči odporcovi v 1. rade. Uznesením zo dňa 10.1.2006, č. k. 8C 297/2005 - 31 (pod touto spisovou značkou bolo konanie vedené na Okresnom súde Bratislava IV pred postúpením tunajšiemu súdu) súd pripustil pristúpenie odporcu v 2. rade do konania. Tunajší súd uznesením zo dňa 9.9.2013, č. k. 13C 47/2009 - 227 pripustil vstup odporcov v 3., 4. a 5. rade do konania.

Uznesením zo dňa 16.03.2011, č. k. 13C/47/2009-97, súd konanie v časti vydania 33 psov zastavil.

Odporca v 1. rade sa k návrhu vo veci samej nevyjadril.

Odporca v 2. rade namietal svoju pasívnu legitímáciu v konaní. Uviedol, že dňa 30.8.2002 uzatvoril s odporcom v 1. rade zmluvu o dielo, pričom činnosti odporcu v 1. rade, ktoré navrhovateľ popisuje v návrhu, nie sú predmetom tejto zmluvy. Odporca v 2. rade nedal podnet na takéto konanie odporcu v 1. rade. Odporca v 2. rade ďalej uviedol, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno o tom, že mu svedčí právo, ktorého sa v tomto konaní domáha, preto žiadal návrh zamietnuť.

Odporca v 3. rade žiadal návrh zamietnuť. Podľa jeho názoru navrhovateľ nepreukázal ani jednu zo zákonom stanovených podmienok zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Tiež namietol svoju pasívnu legitímáciu, nakoľko v zmysle zákona č. 58/1969 Zb. ako aj zák. č. 514/2003 Z. z. je nositeľom pasívnej legitímácie štát, zastúpený príslušným orgánom verejnej moci. Odporca v 3. rade ďalej namietal, že nárok navrhovateľa je voči nemu premlčaný, keďže k zaisteniu psov navrhovateľa došlo v roku 2005, pričom navrhovateľ navrhol jeho vstup do konania až 1.7.2011.

Odporca v 4. rade namietal svoju pasívnu legitímáciu v konaní, a preto žiadal návrh voči nemu zamietnuť. Uviedol, že žiadnym spôsobom nebolo preukázané, že by odporca v 4. rade spôsobil nejakú škodu svojím konaním, nečinnosťou alebo rozhodnutím.

Odporca v 5. rade žiadal návrh zamietnuť. Uviedol, že navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal nesprávny úradný postup, prípadne vydanie nezákonného rozhodnutia, ktoré by zakladali zodpovednosť odporcu v 5. rade za škodu, ktorej náhrady sa domáha.

Súd vec prejednal v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa, ktorý sa ani na jedno z nariadených pojednávaní nedostavil, hoci bol riadne predvolaný, svoju neúčast' ničím neospravedlnil. Súd vec prejednal v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. aj v neprítomnosti odporcov v 1. a 5. rade, ktorí sa nedostavili na pojednávanie dňa 25.11.2015, pričom termín pojednávania vzali na vedomie na predchádzajúcom pojednávaní. Odporca v 1. rade svoju neúčast' neospravedlnil. Odporca v 5. rade svoju neúčast' ospravedlnil a súhlasil s tým, aby súd vec prejednal v jeho neprítomnosti.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, ktoré tvoria obsah spisu, vrátane pripojených spisov a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Dňa 30.8.2002 uzatvorili odporca v 2. rade ako objednávateľ a odporca v 1. rade ako dodávateľ zmluvu o dielo, ktorej predmetom bol výkon nepretržitej veterinárnej asanačnej služby pre územie hlavného mesta, zriadenie a prevádzkovanie alebo zmluvné zabezpečenie prevádzky karanténnej stanice a naloženie so zvierat'om po ukončení doby karanténizácie.

Listom zo dňa 2.8.2005 oznámila Regionálna veterinárna a potravinová správa Bratislava - mesto navrhovateľovi, že úradný veterinárny lekár vykonal dňa 11.2.2005 kontrolu 33 psov zadržaných dňa 7. a 8. februára 2005 na Š. XX T. Q. XX, B., odchytených pracovníkmi Slobody zvierat' a umiestnených v priestoroch karantény na Poliankach 8, na základe ich žiadosti o prešetrenie podozrenia z týrania zvierat'. Z tejto kontroly bol spísaný protokol s príslušnými opatreniami na zlepšenie zdravotného stavu odchytených zvierat'. Taktiež bola vykonaná klinická prehliadka súkromným veterinárnym lekárom, ktorý vypracoval správu z veterinárneho vyšetrenia zvierat'. Regionálna veterinárna a potravinová správa Bratislava - mesto nevydala rozhodnutie podľa § 13 zák. č. 488/2002 Z. z. na zhabanie živých zvierat'.

Dňa 9.10.2005 podal navrhovateľ na Okresné riaditeľstvo PZ v Bratislave II trestné oznámenie pre trestný čin zneužitia právomoci príslušným policajným oddelením, odcudzenie a týranie zvierat'.

Dňa 28.2.2006 podal navrhovateľ voči odporcom v 1. a 2. rade na Okresný súd Bratislava I návrh, ktorým sa domáhal zrušenia zmluvy uzatvorenej medzi odporcom v 1. rade a odporcom v 2. rade dňa 30.8.2002 a vydania psov špecifikovaných v návrhu. Konanie je vedené pod sp. zn. 11C 28/2006. Uznesením zo dňa 19.4.2006, č. k. 11C 28/2006 - 26, právoplatným dňa 14.5.2007 Okresný súd Bratislava I odmietol podanie navrhovateľa v časti o určenie neplatnosti zmluvy. Konanie nie je právoplatne skončené.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. Tp 1610/05 súd zistil, že navrhovateľ, ktorý bol stíhaný pre trestný čin všeobecného ohrozenia podľa § 180 ods. 1 Tr. zák. bol uznesením tunajšieho súdu zo dňa 9.2.2005 vzatý do väzby so začiatkom väzby dňa 7.2.2005. Sťažnosť navrhovateľa proti tomuto uzneseniu bola zamietnutá uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16.3.2005, č.k. 1Tpo 39/05.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 11C 21/2006 súd zistil, že tento súd uznesením zo dňa 10.10.2006, č.k. 11C 21/06 - 84, právoplatným dňa 31.10.2006, zamietol návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa navrhovateľ domáhal, aby súd zakázal odporcom v 1. a 2. rade nakladať spôsobom bližšie špecifikovaným v návrhu so pasmi bližšie špecifikovanými v návrhu, a tiež aby im nariadil riadnu starostlivosť a výživu všetkých špecifikovaných psov.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov úč. ku dňu 8.2.2005 štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) cit. zák. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak,
2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,
3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 5 ods. 1 cit. zák. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 5 ods. 2 cit. zák. právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť.

Podľa § 6 ods. 1 cit. zák. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 cit. zák. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

Podľa § 27 ods. 1 cit. zák. zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Podľa § 27 ods. 2 cit. zák. zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje doterajšími predpismi.

Podľa § 420 ods. 1 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

V zmysle vyššie uvedených skutočností a citovaných ustanovení právnych predpisov súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný.

Z obsahov podaní navrhovateľa a jeho vyjadrení na informatívnych výsluchoch je možné vyvodiť, že sa v tomto konaní domáhal náhrady škody prípadne inej ujmy, a to zrejme podľa zák. č. 514/2003 Z. z. Navrhovateľ síce poukazoval aj na zákon č. 58/1969 Zb., avšak vzhľadom na časové súvislosti uvádzané v podaniach navrhovateľa a na prechodné ustanovenia zák. č. 514/2003 Z. z. je zrejme, že tento zákon (58/1969 Zb.), nemožno na vec aplikovať, nakoľko bol zrušený práve zákonom č. 514/2003 Z. z., ktorý bol účinný od 1.7.2004.

V každom prípade je však potrebné uviesť, že za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci zodpovedá vždy len štát. Teda pokiaľ sa navrhovateľ v konaní domáhal náhrady škody spôsobenej orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci podľa zák. č. 514/2003 Z. z., odporcovia v 1. až 4. rade neboli v konaní pasívne legitimovaní, a súd musel návrh voči nim zamietnuť z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitimácie v konaní.

Jedine odporca v 5. rade by mohol byť pasívne legitimovaný v konaní o náhradu škody spôsobenej orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci. Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci ako zodpovednosti objektívnej, je kumulatívne splnenie podmienok, ktorými sú existencia nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu, existencia majetkovej ujmy resp. nemajetkovej ujmy a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom.

Navrhovateľ neuviedol a nepreukázal, akým nezákonným rozhodnutím (ktoré by muselo byť najprv zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom) alebo nesprávnym úradným postupom, a ktorého orgánu verejnej moci, mu mala byť spôsobená škoda resp. iná ujma. Pokiaľ mal navrhovateľ za to, že nesprávne postupoval odporca v 1. rade a tým navrhovateľovi spôsobil škodu, za túto (keby vznikla) by nezodpovedal štát, nakoľko odporca v 1. rade nie je orgán verejnej moci. Preto by si navrhovateľ nemohol uplatňovať náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. Najmä však navrhovateľ nepreukázal splnenie druhého predpokladu zodpovednosti štátu za škodu, a to existencie majetkovej škody alebo nemajetkovej ujmy. Navrhovateľ si uplatňoval škodu vo výške 1.000.000,- Sk, avšak nijako nevysvetlil, v čom má táto škoda spočívať, ako ju vyčíslil a najmä nepreukázal, že mu škoda v takejto resp. inej výške naozaj vznikla. Vzhľadom k tomu, že nebola preukázaná existencia nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu, ani existencia majetkovej ujmy resp. nemajetkovej ujmy, nemôže byť daná ani príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom.

Predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka je porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Pokiaľ sa teda navrhovateľ v konaní domáhal náhrady škody podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, neuviedol a nepreukázal, akú právnu povinnosť mali jednotliví odporcovia porušiť a tiež neuviedol, v čom konkrétne mala spočívať škoda prípadne iná ujma, ktorá mu mala byť spôsobená, neuviedol, ako túto vyčíslil a najmä existenciu škody ničím nepreukázal. Vzhľadom k tomu, že nebolo preukázané porušenie právnej povinnosti, ani existencia škody, nemôže byť daná ani príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie.

Navrhovateľ sa bez ospravedlnenia nedostavil ani na jedno z nariadených pojednávaní, kde by mohol bližšie vysvetliť, prípadne doplniť svoje tvrdenia a navrhnuť dôkazy na ich preukázanie. Súd preto vychádzal iba zo skutočností a dôkazov, ktoré sa nachádzajú v spise. Vychádzajúc z týchto skutočností a dôkazov, súd dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal splnenie predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, ani vzniku zodpovednosti za škodu podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Preto súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol v celom rozsahu.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Keďže úspešní odporcovia si náhradu trov konania neuplatnili, súd im ich náhradu nepriznal (§151 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na tunajšom súde, písomne v 6 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.